

Rasstandaard FCI

Oorsprong en datum van publicatie van de huidige rasstandaard:
FCI erkende rasstandaard van 18 december 2002 (Berger Blanc Suisse). Internationaal
aangenomen op 1 januari 2003.
[Vertaling: Ruut Tilstra (Zwitserse Witte Herder Vereniging Nederland)]

LAND VAN OORSPRONG: Zwitserland

Datum van Publicatie van de geldende originele standaard: 26-11-2002

Gebruiksdoel: Familie- en gebruikshond met uitgesproken liefde voor kinderen, een oplettende waker, een opgewekte en gemakkelijk lerende werkhond.

Classificatie F.C.I. : Rasgroep 1. Herdershonden en veedrijvers (met uitsluiting van de Zwitserse Sennenhonden).
Geen werkproef.

Kort overzicht van de geschiedenis:

In Amerika en Canada hebben de Witte Herders zich langzaamaan ontwikkeld tot een op zich staand ras.

De eerste honden van dit ras werden in de beginjaren '70 geïmporteerd in Zwitserland. De Amerikaanse

reu 'Lobo', geboren op 05-03-1966, kan als de stamvader van het ras in Zwitserland beschouwd worden.

Met de nakomelingen van deze reu ingeschreven in het Zwitserse Stamboek (LOS- Livre des origines Suisse)

evenals de nakomelingen van andere Witte Herders, geïmporteerd uit Amerika en Canada, verbreidde de Witte Herder

zich geleidelijk aan over geheel Europa; waar ze vandaag de dag, meerdere generaties raszuiver gefokt,

in grote aantallen leven. Sinds juni 1991 worden deze honden als 'nieuw ras' ingeschreven in de Bijlage

van het Zwitserse Hondenstamboek (LOS).

Algemene verschijning:

Een krachtige, goed bespierde middelgrote stok- of langstokharige herdershond met staande oren.

Hij is van rechthoekig formaat,

middelzwaar beendergestel en een elegant en harmonieus silhouet.

Belangrijke verhouding/formaat:

- Middellang rechthoekig formaat. De verhouding van de lichaamslengte (gemeten vanaf het borstbeen tot het zitbeen) en de schofthoogte bedraagt 12 : 10.
- De afstand van de stop tot aan de neusspiegel overtreft die van de stop tot aan de achterhoofdsknobbel in geringe mate.

- Onvoldoende geslachtskenmerken bij reuen en teven.
- Het ontbreken van meerdere gebitselementen dan ten hoogste twee P1. De M3 wordt buiten beschouwing gelaten
- Hangoren, tiporen, knoporen.
- Sterk aflopende ruglijn.
- Ringstaart, knikstaart, haakstaart, op de rug gedragen staart.
- Zacht dekhaar, zijdeachtig, wollig, gekruld, niet goed tegen het lichaam aanliggend haar; uitgesproken langhaar zonder ondervacht.
- duidelijke wildkleur (geelachtige of bruinrode gloed) aan oorpunten, rug en bovenzijde staart.

Diskwalificerende fouten:

- Angstige honden, agressieve honden.
- Eén of beide ogen blauw, uitpuilende ogen.
- Entropion, ectropion, uitpuilend oog.
- Ondervoorbeet, bovenvoorbeet, scheefstaande snijtanden.
- Volledig pigmentverlies van de neusspiegel, lipranden en/of oogranden.
- Volledig pigmentverlies van de huid en voetzolen. Albinisme.

. N.B: Reuen moeten in het bezit zijn van twee normaal ontwikkelde testikels, die volledig zijn ingedaald in het scrotum.

Opperarm: Voldoende lang, sterk gespierd.

Ellebogen: Goed aangesloten.

Onderarm: lang, recht en droog.

Middenvoervoet: Stevig en licht schuin gesteld.

Achterhand: Van achter gezien recht en evenwijdig, niet te breed staand, van opzij gezien goed gehoekt.

Dijbeen: Middellang met sterke bespiering.

Onderbeen: Middellang, schuin gesteld met stevige botten en goed gespierd.

Spronggewicht: Krachtig, goed gehoekt.

Middenachtervoet: Middellang, recht en pezig. Wolfsklauwtjes moeten verwijderd (met uitzondering in die landen waar verwijdering van de wolfsklauwtjes verboden is).

Voeten: Ovaal, achter iets langer dan voor, tenen dicht sluitend en goed gewelfd. Stevige, zwarte voetzolen; donkere nagels gewenst

Gangwerk: Regelmatige gangen, vrij en volhardend: lange passen en krachtige stuwung; tijdens de draf is de beweging uitgrijpend en vlot.

Huid: Zonder rimpelvorming en donker gepigmenteerd.

Vacht: Middellang, dicht, goed aanliggend stok- of langstokhaar, overvloedige ondervacht, dichte rechte dekvacht, recht stekelhaar.

Snuit, gezicht, oren en voorzijde van de benen zijn wat korter behaard, nek en achterzijde van de benen zijn iets langer behaard.

Licht golvend maar hard haar is toegestaan

Kleur: Wit.

Maat en gewicht:

schofthoogte:

Reuen: 60-66 cm

Teven: 55-61 cm

gewicht:

Reuen: ca. 30-40 kg.

Teven: ca. 25-35 kg

Rastypische honden mogen wegens een lichte onder- of bovenmaat niet worden gediskwalificeerd

Fouten:

Elke afwijking van voorgenoemde punten is als fout te beschouwen waarvan waardering in verhouding staat tot de mate van afwijking.

Lichte fouten:

- Lichte wildkleur (zwakke gelige of bruinrode gloed) aan oorpunten, rug of op de staart.
- Vlekkerig pigmentverlies op de neus, lipranden en/of oogranden.

Zware fouten:

- Plompe verschijning, vierkant gebouwd (te kort).

Gedrag / karakter:

Temperamentvol zonder nervositeit, hij is opmerkzaam en waakzaam. Soms enigszins gereserveerd tegenover vreemden, hij is echter nooit angstig of agressief.

Hoofd:

Krachtig, droog en slank besneden, in goede verhouding tot het lichaam staand. Van boven en opzij gezien wigvormig.
Bovenbelijning van schedel en snuit lopen evenwijdig.

Schedel:

Schedel: Flauw gewelfd, met nauwelijks aanwezige middengroef.
Stop: Zacht verlopend, doch duidelijk zichtbaar.

Gezicht:

Neusspiegel: middelgroot. Zwart gewenst, een lichtere neus en/of een wisselneus is toegestaan.
Snuit: Krachtig en middellang in verhouding tot de schedel. Neusrug en onderkaakbelijning zijn recht,
naar de neus toe licht samenlopend.
Lippen: Strak, goed gesloten, bij voorkeur zo zwart mogelijk.
Gebit: Krachtig en volledig schaargebit, waarbij de tanden loodrecht in de kaak moeten staan.
Ogen: Middelgroot, amandelvormig, licht schuin geplaatst. De kleur is donkerbruin tot zwart, goed aanliggende oogranden bij voorkeur zwart.
Oren: Hoog aangezette, goed rechtop gedragen evenwijdig en goed naar vorengerichte grote staande oren in de vorm van een langgerekte van boven licht afgeronde driehoek.

Hals:

Middellang en goed gespierd, harmonieus verlopend in het lichaam, zonder keelhuid; de elegante neklijn verloopt zonder onderbreking vanaf het matig hoog gedragen hoofd tot de schoft.

Lichaam:

Krachtig, goed gespierd, middellang lichaam.
Schoft: Benadrukt.
Rug: Horizontaal, vast.
Lendene: Sterk gespierd.
Kruis: Lang en van gemiddelde breedte, vanaf de aanzet helt hij geleidelijk naar de staartwortel.
Borst: Niet te breed, diep tot aan de ellebogen reikend, hij beslaat ongeveer de halve schofthoogte.
Ovale en ver naar achter reikende borstkas. Duidelijke voorborst.
Buik en flanken: Slanke, stevige flanken. De buiklijn verloopt licht naar boven.

Staart:

Rondom vol behaarde sabelstaart die naar de punt toe smaller wordt. Nogal laag aangezet en tenminste reikend tot aan het spronggewricht, in rust hangend of het onderste eenderde deel licht opgebogen, als de hond alert is wordt hij hoger gedragen, maar nooit hoger dan de ruglijn.

Ledematen: Krachtig, pezig, middelzwaar

Voorhand: In front gezien recht en matig breed, van opzij gezien goed gehoekt.

Schouder: Lang en goed schuin gesteld schouderblad, goede hoeking, de gehele schouderpartij goed gespierd.

Overwegingen vooraf

1. Is je huis en leefomgeving geschikt voor het houden van een hond?
2. Staan je huisgenoten achter jouw besluit om een hond te nemen?
3. Ben je voldoende thuis om voor een hond te kunnen zorgen en hem gezelschap te houden?
4. Past een hond bij je mogelijk drukke of onregelmatige levensstijl?
5. Heb je tijd voor het trainen met, verzorgen van en aandacht geven aan een hond?
6. Ben je bereid om ook de lasten – modderpoten, haren - van een hond te dragen?
7. Denk je dat je over de juiste kwaliteiten – consequent, begrip, geduld, verantwoordelijkheid gezond verstand – beschikt om je hond iedere dag voldoende beweging te geven?
8. Is dit voor jou het juiste moment – met oog op werk, kinderen – om aan een hond te beginnen?
9. Ben je bereid om geruime tijd veel energie te stoppen in de opvoeding van een hond?
10. Denk je het verzorgen van een hond iedere dag, zo'n twaalf jaar lang, te kunnen opbrengen?
11. Waarom wil je eigenlijk zo nodig een hond?
12. Waarom dit specifieke ras?
13. Weet je wel heel zeker dat je om de juiste reden een hond neemt?

Uw puppy komt thuis

Eindelijk is het zover, u mag na een lange tijd wachten dan eindelijk uw pupje ophalen. U en uw gezin hebben uitgekeken naar dit moment, de uitzet voor het hondje staat klaar.

Ja, en dan begint de tijd om het pupje op te voeden en dat is een hele moeilijke serieuze zaak, want een pupje moet nogal wat leren.

U heeft met de andere gezinsleden afgesproken wat het pupje wel en niet mag en dat iedereen zich aan dezelfde regels houdt. Het zijn net kleine kinderen, consequent zijn is een "must". De pup zal u en uw gezinsleden heus wel een keer tegen elkaar uitspelen. Pups hebben dat heel gauw door, hoe klein ze ook nog zijn.

Opvoeding

Een hond opvoeden begint al vroeg. Een deel van de opvoeding krijgen honden natuurlijk al van

de moeder. Deze geeft ze eten en verzorgt de pups, maar draagt ook zorg voor de beginselen van de opvoeding. Dat kan een teef als geen ander. Sterker nog wanneer een teef niet voor de pups kan zorgen geeft dat later vaak problemen met het gedrag van de pups.

Honden die worden grootgebracht in een schuur en de eerste weken nauwelijks contact met mensen hebben, leren bijvoorbeeld niet hoe ze met mensen sociaal om kunnen/moeten gaan. Deze honden zullen later niet veel van mensen willen weten

Uw pup zal zich bij aankomst hetzelfde voelen als iemand die onverwachts in een volkomen vreemde omgeving geplaatst wordt. U heeft uw pupje zo mogelijk in de ochtend bij de fokker opgehaald om aan die nieuwe

vreemde omgeving te wennen. Geef hem daar ook de tijd voor. Laat hem lekker snuffelen en rondwandelen. Hij zal dan een lekker plekje zoeken om te gaan slapen en als hij dat doet zet u

hem op zijn eigen plekje (mand, kleedje, bench =kamerkennel, we vertellen verder op in het verhaal hier meer over).

Een vaste plaats is voor een hond erg belangrijk. zijn plekje moet dus niet voor een kast staan, want hierdoor verjaagt u de hond telkens weer. Zijn plaats mag ook niet in een doorloop worden opgesteld. Hij moet een rustig plaatsje hebben, waar hij ongestoord kan liggen; niet in de tocht, niet onder een schuifraam en niet vlakbij de verwarming.

Laat de pup iedere dag eerst rustig zijn domein verkennen. Het zal niet lang duren of de nieuweling begint zijn nieuwsgierigheid te bevredigen en overal eens te snuffelen. Verhinder hem wel dingen te doen die u niet wilt, bijvoorbeeld het bijten op snoeren, opspringen, aan planten kluiven e.d.

Voorkomen is beter dan genezen, dus zorg ervoor dat de pup niet in de fout kan gaan.

Zindelijkheid

Als de jonge viervoeter plotseling onrustig met zijn neus langs de vloer gaat rennen dan moet hij een plasje doen. Zet hem dan op de plaats waar hij gewoonlijk zijn behoefte moet doen

Hoe krijg ik mijn pup zo snel mogelijk zindelijk:

1. Het pupje heeft gegeten of gedronken, pak hem/haar op en zet hem buiten.
2. Het pupje heeft geslapen en is wakker geworden. U zet hem/haar zo snel mogelijk buiten.
3. U laat uw pupje gecontroleerd drinken. Om het uur zet u de drinkbak op de grond zodat de pup kan drinken. pupjes drinken ook als spelletje en dat is niet de bedoeling. Als u de hele dag weg bent en natuurlijk in de zomer als het warm weer is laat u gewoon het water staan. Houdt de hoeveelheid drinken wel in de gaten. Zorg in ieder geval dat de pup genoeg water op een dag krijgt zeker bij het eten moet vers water staan. Geef een pup na zeven à acht uur s'avonds geen water meer, zo krijg u uw pup s'nachts ook zo snel mogelijk zindelijk
4. Het pupje heeft gespeeld, beng haar of hem eventjes naar buiten, voor een plasje

Als zo'n pup geleerd is te piepen of te blaffen om buiten te mogen moeten we daar uiteraard op reageren. Het is fantastisch als de pup het zo duidelijk aangeeft. Mocht er per ongeluk toch een ongelukje gebeuren dan mag u uw pupje nooit en ten nimmer straffen. U straft uw hond dan voor iets wat die nog niet onder controle heeft. Beter is het om hem dan gelijk buiten te zetten; zonder gemopper!!!!!! Beloon de pup ook als hij een plasje of poepje buiten doet.

De eerste nacht

De tijd is aangebroken dat u wilt gaan slapen en u brengt het pupje naar haar/zijn plaats.

U hoeft er niet gelijk van uit te gaan dat u een rustige en lange nacht heeft

Uw pup heeft in zeer korte tijd zeer veel nieuwe ervaringen opgedaan. Overdag werd de aandacht door al het nieuwe afgeleid, er was zoveel om te ontdekken.

Maar 's-nachts, in het donker, zal hij zich een beetje alleen gelaten voelen; hij mist zijn moeder, broertjes en zusjes om warm tegenaan te liggen;

Hij voelt zich misschien als een hoopje ellende en kan beginnen te piepen of janken. Als u het nestdoekje bij hem/haar neerlegt, of een warmwaterkruik (niet te warm) onder zijn bedje legt geeft dat al meer rust. Zorg er wel voor dat de pup deze kruik niet kan uitgraven. In het begin kunt u de pup in de bench in de slaapkamer zetten. Met uw stem kunt u de pup dan rustig maken als hij een beetje piept. Gaandeweg zet u de bench steeds een stukje verder weg van uw bed tot dat de bench in de gang kan staan. Mocht u boven slapen dan kunt u naderhand de bench beneden zetten. De bench biedt de hond veiligheid en betrouwbaarheid zodat hij rustig kan gaan slapen.

Mee naar buiten

Voor het eerst mee naar buit is voor veel pups en hun nieuwe baasjes een hele belevenis. De baasjes weten nog niet hoe hun pup zal reageren en de pups vinden dat vastzitten aan zo'n lijntje

maar heel raar. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de pups gaan tegenstribbelen. Ze geven uit alle macht tegengas en tussendoor proberen ze hun halsbandje van hun nekje te krabben.

Veel verstandiger is het de pup, voordat u naar buiten gaat even op te tillen en op uw arm mee te nemen. U geeft hem op dit moment de steun van een goede leider. Vervolgens gaat u naar een plek waar het veilig is en zet u de pup neer. Hier mag hij snuffelen en rondhuppelen en als de plek echt veilig is mag u de pup ook even losmaken van de lijn.

Omdat de omgeving en alles er om heen helemaal niet vertrouwt is voor de pup, bent u nu zijn houvast. Hij zal echt niet zo gauw weglopen. Nu kunt u ook wat gaan wandelen en u zult merken dat de pup u goed in gaten houdt. Roep hem af en toe even bij u. Beloon hem vervolgens met een aai of wat van zijn voer en laat hem zijn gang weer gaan. Na een minuut of tien roept u hem/haar weer als hij/zij

gekomen is tilt u hem weer op, lijnt hem aan en wandelt ermee naar huis. De volgende keer gaat u weer naar de zelfde plek toe met de pup op uw arm alleen nu zet u hem ongeveer tien meter voor de plek op de grond. U zult zien dat de pup waar hij is en nu veel gemakkelijker met u meeloopt. Iedere volgende keer zet u de pup iets eerder op de grond en loopt hij wat langer mee. Totdat hij netjes de hele weg meeloopt.

De Grote mensenwereld

Om een zelfverzekerde hond te krijgen is het belangrijk dat de pup kennis maakt met de dagelijkse dingen die voor ons mensen zo gewoon zijn. De Socialisatiefase is dan ook erg belangrijk. Pups zijn in het begin van deze periode nog erg nieuwsgierig en ze hebben daarbij een goed herstelvermogen.

Leren ze in de beginfase niet met vreemde situaties om te gaan, dan zullen ze later in nieuwe situaties snel in paniek raken en minder snel of slecht herstellen.

Nieuwe dingen zijn dus die dingen die de pup nog niet kent, Zoals het verkeer de lift, een tram en trein, loshangende linten, Schreeuwende langslappende kinderen mensen met hoeden op, paraplu's in de auto (de pup mag niet los in de auto. Gebruik hiervoor ook een bench, dan zal hij het autorijden snel leuk vinden)

Als uw pup in vreemde situaties schrikt, probeer dat dan in eerste instantie te negeren. Misschien gaat hij na enig aarzelen zelf op onderzoek uit. Was u aan het wandelen loop gewoon door, Afleiden kan ook heel goed werken.

Bijvoorbeeld door, als hij even kijkt, zijn lievelingsspeeltje weg te gooien en er samen enthousiast achteraan te gaan rennen Ga echter **NOOIT OP EEN ZIELIGE MANIER TEGEN HEM PRATEN? HEM OPTILLEN OF BESCHERMEND AAIEN.**

Want dan bevestig je zijn angst.

Naar School

Er bestaat nog geen leerplichtwet voor honden. Eigenlijk is dit wel jammer, er zouden een hoop problemen en frustraties mee opgelost worden. Over het algemeen wil het hondje wel leren en het enige wat de baas hoeft te doen is hier gebruik van te maken. Er zijn bazen die dit lesgeven prima zelf kunnen. Er zijn ook bazen die denken dat ze het prima zelf kunnen. Dan zijn er nog bazen die het gewoon niet nodig vinden. En zo zijn er dus tal van verschillende denkwijzen. Uw fokker vindt het heel belangrijk dat uw hond een goede opleiding krijgt. Een opleiding is niet alleen bedoeld om de hond kunstjes te leren maar ook om de band met zijn begeleider te versterken. Ook zal het sociale gedrag van een hond die naar school is geweest beter ontwikkeld zijn als dat van een ongeschoolde collega.

Er zijn tal van manieren om de hond een opleiding te bezorgen. De uit een boek en van een video methodes zijn eigenlijk alleen geschikt als inspiratie bronnen en niet als volledige leidraad.

Er zijn verschillende typen opleidingsinstituten welke in drie groepen kunnen worden opgesplitst. Allereerst de kynologen verenigingen. Deze zijn door het hele land aanwezig. Zij organiseren tal van opleidingen en activiteiten.

De opleidingen beginnen met een puppy cursus vanaf ongeveer 10 weken. Daarna zijn er nog talloze vervolg opleidingen waarin u jaren van honden/bazen lol kunt vinden. Ook zijn er jacht trainingen (voor jachthonden) en bijvoorbeeld flyball training of behendigheid. Ook worden er regelmatig lezingen georganiseerd. Kynologen verenigingen zitten over het hele land verspreid dus er zit er altijd wel eentje bij u in de buurt.

Dan heb je vervolgens de Martin Gaus hondenscholen. Hiervan komen er ook steeds meer van verspreid door het land. Wij vinden de Martin Gaus methode goed passen bij de Witte Herder. Een Witte Herder is een hond die graag wil leren en werken. Het is van belang dat een actieve hond goed onder appel staat omdat hij anders, in zijn enthousiasme, meer aandacht voor de omgeving heeft dan voor zijn baas. Door de aandachtmethode, welke bij Martin Gaus de basis is van de opleiding, leert de hond constant op zijn baas te letten. Hierdoor wordt het plezier om met hem te werken. Verder heeft men ook tal van vervolg opleidingen.

U kan altijd op internet kijken naar een Martin Gaus hondenschool bij u in de buurt.

De puppy training begint jong, niet voor de inenting van de negende week (dus niet voor de tweede inenting) . Hiermee willen we de socialisatie fase benutten; omdat dan de inenting bij een pup het beste is. Men moet zich wel realiseren dat een puppy op deze leeftijd nog niet volledig is ingeënt. Extra voorzichtigheid is hierdoor in deze periode wel op zijn plaats.

Honden en kleine kinderen

Vaak worden honden genomen omdat ze zo leuk en zo plezierig zijn voor kinderen. Enerzijds is dit natuurlijk waar. Kinderen en honden kunnen de beste maatjes worden. Anderzijds moet de ouders zich wel realiseren, dat de nieuwigheid van de hond er snel vanaf gaat en dat kinderen het vaak leuker vinden om met hun vriendjes buiten te spelen, dan dat ze eerst de hond moeten verzorgen. Daar komt nog bij dat kinderen en honden op een heel andere wijze communiceren en dat onbegrip de basis kan zijn voor problemen. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt natuurlijk bij de ouders.

Hoe communiceren honden

Honden communiceren voornamelijk via hun houding. Hiermee kunnen ze van alles aan elkaar en dus ook aan ons duidelijk maken. Ze gebruiken hiervoor hun hele lichaam. Van kop, met oren, tot aan de staart. Als honden zich sterk voelen en willen imponeren dan maken ze zich groot. Ze doen hun oren naar voren, hun staart omhoog en gaan hoog op hun poten staan. Een andere hond kan vervolgens aangeven dat hij zich de mindere voelt door de staart omlaag te doen, de oren kan vervolgens aangeven dat hij zich de mindere voelt door de staart omlaag te doen, de oren naar achter te dragen en iets door de poten te zakken. Ook kijkt deze de sterkere niet aan. Voelt de ander zich ook sterk dan komt er wat lijfelijk imponeergedrag aan de beurt. Een kip wordt in de nek van de ander gelegd of zelfs een poot op de schouders. In het uiterste geval gaat de ene hond met beide voorpoten op de ander staan.

Als de ander zich dan overgeeft zal de sterke nog even helemaal over de ander heen gaan staan. Vervolgens loopt hij weg en zal de lagere verder negeren. Accepteert de ander dit niet dan komt het vaak tot een confrontatie. En dat mogen wij als bazen natuurlijk niet toestaan. Wij zijn tenslotte de leider die bepaalt wat er gebeurt

Als een hond zelf wil aangeven dat hij de lagere is zal hij op alle mogelijke manieren, proberen te "slijmen" om zo in de gunst van de hogere te komen. Hij gaat er kruipend op af, geeft pootjes vanuit een hele lage positie, likt de mond hoeken van de ander, draait, op zijn zij of gat helemaal op zijn rug liggen en kan daar zelfs een beetje bij plassen; Als de hogere daar geen zin in heeft zal hij de ander waarschuwen door te grommen en, bij niet ophouden kan hij zelfs een snauw geven. Ondanks het feit dat de ander zich heel klein heeft gemaakt.

Kruipende kinderen maken zich vaak klein

Kruipende kinderen zijn ook de wereld aan het ontdekken. Een hond zien ze eigenlijk niet anders dan een teddybeer. Stel u eens voor dat de hond lekker in zijn mand ligt en het kind ziet dat. Deze kruipt er naar toe en maakt zich dus klein in de ogen van de hond. De hond heeft geen zin in dat kind en gromt. Het kind vindt de hond hierdoor alleen maar leuker want er komt nog geluid uit ook. Het Kind kruipt verder. De hond laat zijn tanden zien tot nog grotere hilariteit van het kind. Het kind probeert vervolgens of die oren wel helemaal vastzitten of hoever hij met zijn vingertjes in de neus van de hond kan komen. De hond buit. Het vervelendste hierbij is dat kinderen in dit soort situaties, bijna altijd met hun gezichtje op buit hoogte zitten.

De hond is hier dor helemaal niet vals geworden. Het kind is ook geen pestkop. De ouders hebben hier gefaald door niet in te grijpen in een situatie waarbij onbegrip de basis voor het probleem was. Het kan ook andersom. Het kind ligt te spelen op de grond en is dus in de oen van de hond klein. De hond wil zijn eigen positie bevestigen en loopt op hoge poten op het kind af en gaat eroverheen staan. De meeste bazen vinden dit prachtig want de hond beschermt het kind. Niets is minder waar. De hond probeert te imponeren en dit mag hij nooit doen ten opzichte van kinderen.

Betrek kinderen in de opvoeding

Als u met u pup naar een cursus gaat zult u huiswerk krijgen. U moet uw hond leren zitten, liggen, staan en komen op commando, leren loslaten, leren mee te wandelen zonder trekken enzovoorts. Op de cursus leert u welke methode u hiervoor het best kunt gebruiken; thuis moet u dit oefenen. Betrek uw kinderen hierin. Laat ook zij, onder uw toezicht, commando's geven. U leert de hond hiermee dat ook de kinderen hoger staan in de rangorde. Als kinderen spelen met de hond moeten ook zij winnen. Zij beginnen en eindigen het spel. Ook hier kunt u weer helpen. Want als leider bepaalt u wie er hoger is: de hond of het kind.

De beste maatjes

is de hond goed opgevoed en zijn de kinderen op de juiste manier betrokken in die opvoeding dan kunnen honden en kinderen inderdaad de beste maatjes worden. Het is verschrikkelijk leuk om te zien hoe ze dan samen kunnen spelen.

Balletjes weggoien, verstoppertje spelen, knuffelen en ravotten horen allemaal tot de mogelijkheden. En als de kinderen in de puberteit zijn, heeft een hond altijd een gewillig oor.

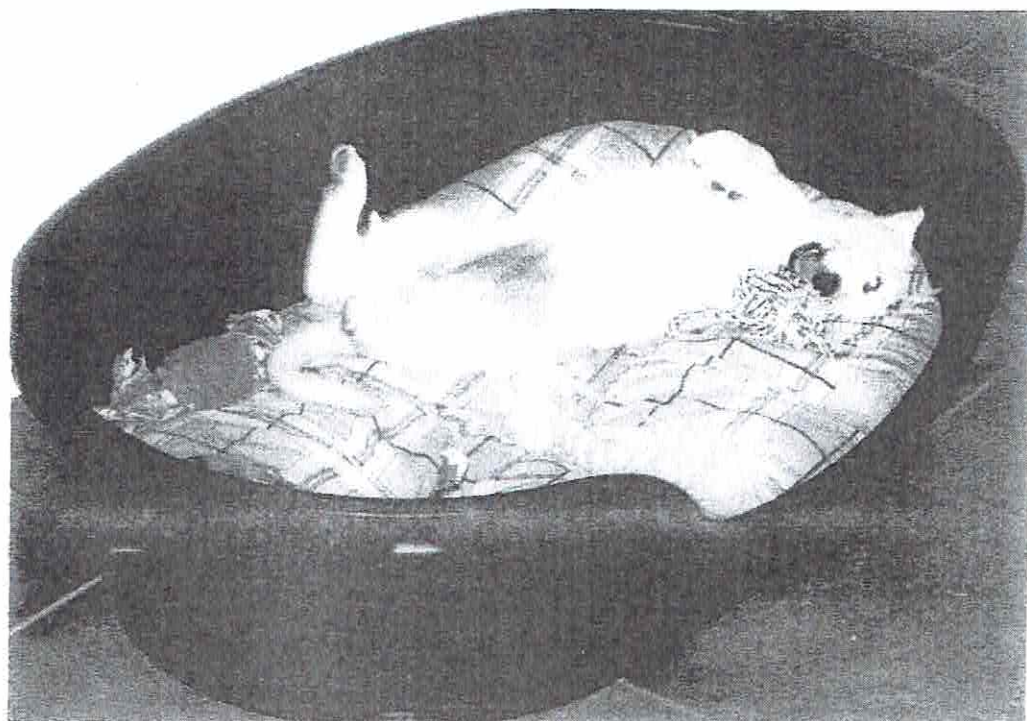

Huisvesting

Een hond moet een eigen plaats hebben binnen het gezin. Dit moet een plaats zijn waar hij of zij zich kan terugtrekken als het bijvoorbeeld te druk is naar zijn zin. Maar het is natuurlijk ook een plaats waar u de hond heen stuurt als deze even uit de weg moet.

De beste plaats voor deze plek is een rustig hoekje, niet in of langs het looppad.

De mand

De meest bekende eigen plek voor een hond is de mand. Deze zijn er tegenwoordig in diverse soorten en maten. De meest bekende is de rieten mand. Deze is niet zo geschikt voor een jonge hond, omdat deze mand ook dankbaar als knaag object

zal gebruiken tijdens de tanden en kiezen wissel periode.

Manden zijn er tegenwoordig ook van kunststof of van schuimrubber. Ook hier is de kans dat de jonge hond zijn mand aanziet voor een enorme kluit levensgroot zodat deze attributen meestal geen lang leven beschoren zijn.

Prima alternatief voor een mand is een kleedje of een stukje tapijt. De kosten hiervan zijn te verwaarlozen en als de hond volwassen begint te worden kan men altijd nog tot de aanschaf van een mand overgaan. Een kleedje biedt echter geen beschutting tegen tocht dus moet men wel zorgen dat de gekozen plek een tocht vrije hoek is. Anders zal een pup zijn, door u uitgekozen plek, nooit echt als zijn "knusse plekkie" gaan beschouwen.

Kamerkennel

Er zijn situaties dat een hond op zijn plek moet blijven. Maar een jonge hond zal dit in het begin erg moeilijk vinden. Vooral in een situatie met kleine kinderen, andere huisdieren of een nogal breekbaar interieur is het vaak gewenst dat er een mogelijkheid is om een jonge hond even te isoleren. Dit vaak in wederzijds belang. Een prima oplossing hiervoor is de kamerkennel ofwel een bench. Dit is een kleine kooi waarin de pup een eigen plek kan krijgen. Normaal staat de kooi gewoon open zodat de pup z'n gang kan gaan. Maar als de situatie zich voordoet dat hij of zij even aan de kant moet, dan gaat gewoon het deurtje even dicht

Ook wordt een bench wel gebruikt voor zindelijkheidstraining. Uiteraard moet u hier zorgvuldig mee omgaan en een pup niet langer opsluiten als de behoefte kan worden opgehouden

Overigens is een beetje training om een pup in een bench te huisvesten wel vereist. En we moeten er zeker voor zorgen dat een pup het niet erg vindt om in een bench te zitten. Dit kunnen we doen door ook positieve dingen te laten gebeuren in de bench zoals eten, leuke speeltjes, een kauwkluis, etc. Daar tegenover staat dat een hond niet zichzelf al piepend en gillend uit een bench mag blaffen. Dat is in combinatie met zindelijkheidstraining niet eenvoudig is mag duidelijk zijn. Een bench is voor een gezin met kleine kinderen ronduit ideaal te noemen. In een onbewaakt ogenblik kan het kind nu niet bij de hond en de hond niet bij het kind. En nu kunt ook de hond voor een beperkte tijd alleen laten zonder dat u bang hoeft te zijn dat de hond van alles sloopt tijdens uw afwezigheid.

Buiten-ren of kennel

Ook kunt u een hond geheel of gedeeltelijk buiten huisvesten in een kennel of ren. Wel gaat de voorkeur er naar uit om een jonge hond als een huishond op te voeden en zindelijk te maken. Een jonge kennelhond heeft evenveel behoefte aan aandacht en opvoeding als een "een gewone huishond" Vooral bij een (buiten) kennel hond is de socialisatie belangrijk omdat er anders kans bestaat op het z.g. kennelsyndroom. Hierbij voelt een hond zich eigenlijk alleen maar veilig in zijn eigen kennel en gedraagt zich daarbuiten extreem angstig (angst agressie). Ook moet een kennelhond in zijn kennel zindelijk gemaakt worden. Anders is er de kans dat hij of zij in huis ook onzindelijk blijft. Ten slotte zijn er minimale eisen waar een buitenkennel aan moet voldoen voor wat betreft de maten en inrichting

In de auto

De meeste pups zijn vrij snel gewend aan autorijden. Bij andere pups kost het iets meer moeite. Vaak zijn deze pups de eerste keer ziek geworden in de auto en gaan ze niet zo vaak met de auto naar iets leuks. Toch is het verstandig ook deze pups vrij snel te wennen aan autorijden. Je weet maar nooit waar het goed voor is. Neem daarom de pup vaak mee, al is het maar voor een heel kort stukje naar het park of het speelveld. Hierdoor leert de pup dat autorijden heel belangrijk is om iets leuks te gaan beleven en zal hij het snel geweldig vinden.

Als de pup eenmaal doorheeft dat autorijden leuk is moet u ervoor gaan zorgen dat de pup wacht met uitstappen totdat u hem hiervoor toestemming hebt gegeven. Het is tenslotte veel te gevaarlijk de hond overal maar uit de auto te laten springen.. Leer hem in de auto te blijven vanaf het eerste moment. Dat is vrij gemakkelijk omdat in eerste instantie pups niet zo gauw uit de auto durven te springen. Het is enerzijds te hoog en anderzijds weten ze nog niet waar ze naar toe gaan. Geef, terwijl de pup wacht iedere keer het commando "blijf". Til hem vervolgens op en zet hem op de grond.

Heeft de pup eenmaal door dat hij met de auto altijd naar iets leuks gaat en is hij groot genoeg om te springen, laat hem dan nog steeds blijven; totdat u toestemming heeft gegeven. Springt hij er toch uit, pak hem dan en zet hem terug. Steeds weer opnieuw. Dan komt vanzelf het moment dat hij het door heeft.

Jeuk

Een veel voorkomend en vervelend probleem bij honden is jeuk. Dit kan door veel verschillende dingen veroorzaakt worden. Allereerst moeten wij hier goed mee omgaan. Als baas kunnen we een hond verbieden om te krabben en zichzelf te bijten.

Voorals de jeuk ernstige vormen begint aan te nemen is dit aan te raden. De hond komt in een jeuk-cirkel terecht doordat hij van al dat krabben en bijten uiteindelijk ook weer jeuk kan krijgen. Gewoon een duidelijke nee of foei als de hond al te uitbundig zit te krabben kan een hoop ellende voorkomen

De mogelijke oorzaken zijn divers Vlooiën, voeding verstopte anaal klieren omgeving en zelfs onzeker-en zenuwachtig gedrag kunnen flink jeuk veroorzaken. Vlooiën zijn een overbekend probleem. Het verdient de aanbeveling om preventief te handelen. Hiervoor zijn diverse middelen in de handel. (een goed middel zonder bijverschijnselen Drontal voor vlooiën en teken) Een hond met vlooiën allergie heeft aan een vlo genoeg om zichzelf lelijk toe te takelen.

Voedingsallergieën komen bij honden regelmatig voor. Als uw huisdier zonder een duidelijk reden veelvuldig zit te krabben is het verstandig om een (rustig) van voer te veranderen. Ook kunt u bij een ietwat oudere hond een klein scheutje Tarwe- of Maiskiem olie aan het voer toevoegen. Dit helpt om de algemene conditie van de huid te verbeteren. Ook zijn er voeding-supplementen in de handel voor het verbeteren van de huidconditie. Wees hier echter voorzichtig mee. Raadpleeg eerst uw dierenarts of fokker.

Gelijk met het doen van een grote boodschap et uw hond ook een geurvlug uit. Hiervor zitten bij de anus twee anaalklieren. Mocht uw hond zonder een duidelijke reden opeens veelvuldig aan de staartwortel bijten kan dit erop duiden dat we te maken hebben met een verstopte anaalklier (kan ook door wormen worden veroorzaakt) Raadpleeg in dit geval uw dierenarts. Deze kan met een simpele handeling het probleem oplossen.

Ook kan uw huisdier en andere vorm van allergie hebben. In uw huis of tuin kunnen materialen staan waar hij niet tegen kan. Indien de hond voor een langere tijd jeuk gedrag vertoont zonder een duidelijk reden kan en allergie test duidelijkheid brengen. Raadpleeg wederom uw dierenarts. Jeuk kan ook voortkomen uit een gedragsprobleem. Als een hond erg onzeker is kan hij dit uiten door zich te gaan krabben of bijten. Vaak komt hij of zij dan in een cirkeltje terecht waar hij zonder hulp van de baas niet meer uitkomt. Een anti bijtkap kan hier uitkomst brengen. Onder deze noemer valt ook het zgn. oversprong gedrag. De hond is dan eigenlijk een beetje Oostindisch doof. U geeft een willekeurig commando en plotseling moet de hond vreselijk krabben en bijten. Het is mogelijk dat hij u gewoon een partijtje in de maling zit te nemen, het zijn net kinderen.

Vlooiën !!!!!

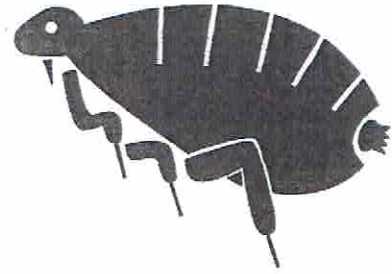
Een warme zomer kan de honden liefhebben tot wanhoop drijven. In die tijd staat de telefoon bij de dierenarts roodgloeiend. Mensen zijn ten einde raad. Alles onder de vlooiën: wat kunnen ze doen? Sommige mensen hebben echt alles aan gedaan. En toch nog vlooiën.

Op zich is dat wel voor te stellen. Zeker als je alles al gedaan hebt, zowel de hond als de huiskamer behandeld en dan na een wandeling toch weer vlooiën vind. Het is ook niet te voorkomen juist buiten loopt hij ze op. Dan moet je de wandel route ook behandelen maar dat is niet eenvoudig en zo dood je ook alle nuttige insecten dat zou waanzin zijn.

Een paar vlooiën nemen ze dus altijd mee naar binnen. Dit is op zich niet zo erg deze gaan toch dood. Niet meteen, het duurt even maar ze leggen het loodje Mits je de juiste maatregelen hebt getroffen. Dus niet denken dat het met een vlooiënbandje is geregeld. Om strijd tegen de vlo te winnen is er zwaarder geschut nodig. Niet alleen het huisdier moet worden behandeld. Ook de omgeving.

Vlooien zijn namelijk zeer hardnekkige beestjes. Ze vermenigvuldigen zich razendsnel. Een vlooienwijfje legt gedurende haar leven honderden en soms wel duizenden eitjes op het gastdier. Deze eitjes vallen van het dier af en komen zo in de omgeving. Uit de eitjes kruipen larven, die verpoppen de donkere plekken opzoeken: diep in het tapijt, onder kasten; in naden en kieren.

Daar verpoppen ze zich en uit de poppen springen na vier tot veertien dagen weer vlooiën te voorschijn. Slecht een tot vijf millimeter groot, maar ware monstertjes, met stekende en zuigende monddelen.

Volwassen vlooiën leven van het bloed van honden en katten, terwijl de larve zich voeden met vlooiënuitwerpselen en huisvuil. Bij gebrek aan hond of kat schakelen ze zonder pardon over op de mens. Bijvoorbeeld na een lange vakantie. Dan storten de vlooiën zich op het eerste levende wezen dat binnenkomt. Gelukkig is de mens geen geschikte gastheer, maar het is toch niet lekker thuiskomen. Vandaar het advies om ook de omgeving te behandelen. Wand dat is eigenlijk het broeinest. Daar brengen ze eigenlijk negentig procent van hun levenscyclus door. Minder dan tien procent van het vlooiënprobleem zit op het dier zelf. Met alle ellende van dien: jeuk, irritatie en soms zelfs bloedarmoede. Dieren kunnen behoorlijk last van hebben. Gelukkig zijn er goede vlooiën doders.

Bestrijding op het dier.

Met stip bovenaan staat de vlooiënband. Tegenwoordig ook verkrijgbaar met identificatie en telefoonnummer. Er zijn banden in allerlei kleuren en banden met handige snufjes. Zoals de breakaway-band voor de kan die afbreekt als de kan ergens achter blijft haken of de band met veiligheidsgesp, die meteen opspringt als de kat in nood verkeerd.

Vlooiënbanden werken niet allemaal even lang. Dat varieert van twee tot tien maanden. Er zijn in Nederland twee typen vlooiënbanden: poederbanden en vloeistofbanden. De stof in poederbanden wordt door wrijving verspreid over het lichaam.

De stof in de vloeistofbanden verspreidt zich via de huidvet over het hele lichaam. Denk erom dat een wasbeurt met shampoo dat vetlaagje meestal verwijdert. Het duurt dan weer een paar dagen voordat de band weer volop bescherming biedt. Ook een droge huid kan problemen opleveren, omdat de stof door onvoldoende huidvet niet goed wordt verspreid. Afgezien van de problemen, werkt een band ook prima tegen volwassen vlooiën. Ook bij grote of dichtbehaarde dieren.

Nadeel is wel dat een band allergische reacties kan veroorzaken en soms vooral witte vachten kan verkleuren. Bovendien zijn sommige banden slecht voor het milieu, omdat ze van pvc zijn gemaakt en de uitgewerkte banden soms nog 50 procent van de werkzame stof bevatten. Ze horen dus thuis bij het chemisch afval. Andere banden zijn recyclebaar. Inleveren bij de dierenpeciaalzaak of terugsturen naar de fabrikant betekend hergebruik.

Ook de sprays doen het goed. Sommige sprays werken heel snel. Zo'n snel werkende spray is een uitkomst voor allergische dieren die hinder ondervinden van een vlooiënbeet. Deze sprays moeten eens per week worden opgespoten. De allergie is helaas niet te genezen. Maar daarom is het wel van belang om de vlooiën zo effectief mogelijk te bestrijden.

Sinds enige jaren is er een middel voor honden dat een onzichtbare film op de huid legt. Het wordt met een verstuiver op de vacht aangebracht tot de haren doordrenkt zijn. Dankzij deze filmlaag is de hond drie maanden lang tegen vlooiën beschermd. Sinds kort is dit product ook verkrijgbaar voor katten, in de vorm van schuim. Het lijkt op scheerschuim dat in de vacht wordt gewreven. Veel diervriendelijker dan de sissende spuitbuis. Het is een eenvoudige behandeling die eens per twee weken moet worden herhaald. Ook is er een spray voor hond en kat, die zowel de volwassen, vlooi, als de eieren doodt.

Ook poeders worden ingezet in de strijd tegen de vlo. Met name voor pups en kittens tot twaalf weken. Maar hier kleven enige nadelen aan. Het is moeilijk aan te brengen op langharige vachten en valt gemakkelijk van kortharige vachten. Vooral in water verdwijnt het snel. Bovendien krijg je het aan je handen als je het dier aait, terwijl de kans ook groot is dat je het spul inademt. Daarom wordt steeds vaker voor andere middelen gekozen bijvoorbeeld voor druppels en tabletten, die hun werk doen via de bloedbaan. Populair is het middel dat met een pipet tussen de nekharen van de hond of kat wordt gedruppeld. (dit middel is onze favoriet) Deze behandeling moet maandelijks worden herhaald.

Maar ook de anti vlooienpil wit terrein. Deze pil voor zowel honden als katten bestaat uit twee stoffen. De een maakt de volwassen vlooiën dood en de ander maakt de eitjes steriel zodat ze niet uitkomen. Tot slot nog een succesvolle behandeling om het dier vlooienvrij te maken: een shampoobad. Dit is een goede manier om een dier in één keer vlovrij te maken. De werking is één a twee weken. Gebruik een shampoo met insecticide ter bestrijding van vlooiën, luizen en ander ongedierte.

Wormen

Doordat de hond, vanuit een menselijk oogpunt gezien, toch wel wat onkiesse tafel-en andere manieren heeft, is hij een gemakkelijke prooi voor allerlei ongewenste gasten. Dit zijn vlooiën parasieten; schimmels wormen en allerlei andere kleine monstertjes. Elke hond draagt een of meerdere vormen van deze gasten bij zich. Veelal kunen wij dit duidelijk aan de buitenkant zien (vlooiën). Maar veelal kunnen wij dit ook niet. Wormen zijn een goed voorbeeld van ongenode gasten die een hond bij zich draagt waarbij je aan de buitenkant mogelijk bijna niets ziet. Eb debj bij buet "mijn hond niet" jawel, ook uw hond. Elke hond draagt wormen bij zich. Op zich hoeft dit geen probleem op te leveren; een hond kan tot op zekere hoogte een natuurlijke immuniteit opbouwen tegen de kwalijke gevolgen die hieruit kunnen voortvloeiën.

Er zijn veel verschillende soorten wormen; welke grofweg weer zijn onder te verdelen in twee groepen: de ronde en de platte.

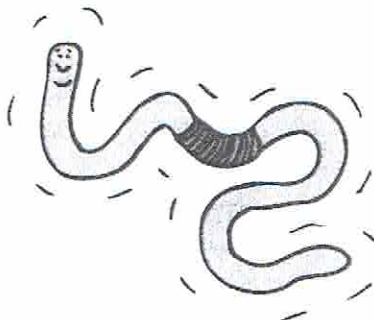
De bekendste ronde wormen zijn de spoelwormen; de bekendste platte worm is de lintworm. De grote van deze monsters in volwassen vorm kan variëren van een halve centimeter tot wel meer dan twee meter!

Bij een puppy doen we een kuurtje meerdere malen in het eerste levensjaar, bij volwassen honden beperken we dit tot 1 a 2 maal per jaar, afhankelijk van de omstandigheden. Het is van belang dat we de wormen-oorlog bij een volwassen hond niet overdrijven. We moet het dier ook de gelegenheid geven om het natuurlijke immuniteitssysteem op peil te houden.

Zolang we het probleem weten te beheersen is er voor de hond niets aan de hand. Als het echter uit de hand gaat lopen kan de gezondheid van het dier ernstig in gevaar komen. Een lintworm kan tientallen miljoenen eitjes leggen. U begrijpt dat we zo'n superkip niet z'n gang kunnen laten gaan. Maar ook de andere soorten kunnen zich in een ongelooflijk tempo voortplanten. Tegenwoordig zijn er tal van middeltjes in de handel om ~~er~~ effectief de wormen te bestrijden. Het is van belang dat er een breed spectrum wormenmiddel gebruikt wordt, deze is effectief voor de meeste wormen. Indien hiermee nog niet het gewenste resultaat wordt bereikt kan uw dierenarts een meer gericht middel verstrekken.

Zoals gezegd kunnen we lang niet altijd aan de hond zien dat hij wormen bij zich draagt. Toch moeten we alert blijven. Bijten bij de staart wortel, kale plekken over het lichaam overmatige jeuk, bloed in de ontlasting, het kunnen allemaal signalen zijn.

Verhoogde eetlust, en gewichtsverlies zijn ook tekenen dat er spraken kan zijn van wormen. In deze gevallen is het verstandig om de dierenarts even te laten kijken. Een beetje ontlasting meenemen kan een snelle diagnose vereenvoudigen

Preventieve Vaccinatie

U kunt uw huisdier tegenwoordig laten vaccineren. Door middel van een vaccinatie verkrijgt uw huisdier een goede bescherming tegen een infectie ziekte dat was een eeuw geleden nog ondenkbaar. Wat betreft de bescherming tegen heel veel infectieziekten is het leven van mens en dier er in de afgelopen eeuw enorm op vooruit gegaan. Voor de hond is een vaccinatie een goede methode om Hondenziekte (besmettelijke) leverziekte Parvovirus-diaree, Leptospirose (Ziekte van Weil) Hondsdolheid en de virale vormen van kennelhoest te voorkomen

Hoe Werkt een Vaccin?

In een vaccin zitten ofwel ziekteverwekkers die door een speciale behandeling zodanig veranderd zijn, dat ie de ziekte niet meer kunnen veroorzaken ofwel zitten er deeltjes in van zo'n ziekteverwekker. Zo'n vaccin veroorzaakt niet de ziekte zelf maar zorgt er wel voor dat het lichaam afweerstoffen gaat vormen tegen de betreffende ziekteverwekkers. Als het dier dan later met de "echte" ziekteverwekker in aanraking komt zorgen die afweerstoffen ervoor dat de ziekte zich niet kan ontwikkelen..

Omdat de bescherming die door een vaccin wordt verkregen na verloop van tijd minder wordt is het zinvol om een vaccinatie met een zekere regelmaat te herhalen en zodoende de weerstand tegen infectieziekten op peil te houden. Met een combinatie vaccin kan het lichaam met 1 enting gestimuleerd worden afweerstoffen te vormen tegen meerdere ziekten tegelijk.

Vanaf welke leeftijd kan men jonge honden Vaccineren?

Wanneer een moederhond over antistoffen beschikt, bijv door regelmatige vaccinatie, zal ze hiervan een gedeelte via de moedermelk overdragen aan de pup.

De jonge hond krijgt dus van het moederdier een voorraad afweerstoffen mee, om de eerste levensweken beschermd te zijn tegen infectieziekten. Die antistoffen zijn in staat om een ingespoten vaccin "op te ruimen", zodat het lichaam niet gestimuleerd wordt om de afweerstoffen die de pup van de moederhond heeft meegekregen. Een andere mogelijkheid zou natuurlijk zijn om met vaccinatie te wachten totdat de jonge hond geen afweerstoffen meer heeft die afkomstig zijn van het moederdier. Dan bestaat er echter wel het risico van een echte infectie, want het duurt even voordat er door middel van een vaccinatie voldoende

afweerstoffen zijn gevormd om bescherming te bieden tegen eventuele ziekteverwekkers. Overigens is het afweersysteem van een heel jonge hond nog niet zo heel sterk ontwikkeld. Om toch een voldoende weerstand te verkrijgen tegen een aantal infectieziekten is het daarom nodig om een weldoordacht vaccinatieschema af te werken.

DE BELANGRIJKSTE INFECTIEZIEKTEN VAN DE HOND EN DE PREVENTIE ERVAN

Hondenziekte (de ziekte van Carré)

Hondenziekte is een over de gehele wereld voorkomende virusziekte, die zeer besmettelijk is. De ziekte kent vele uiteenlopende symptomen zoals hoesten en neusuitvloeiing, maar ook blijvend zenuwletsel waardoor ernstige invaliditeit kan ontstaan. De ziekte kan op alle leeftijden voorkomen, maar het zijn vooral jonge honden, die acuut ernstig ziek worden en vervolgens aan de ziekte kunnen overlijden.

De preventie van Hondenziekte

In de zeventiger jaren heeft men een opvallende verwantschap ontdekt tussen het virus dan hondenziekte veroorzaakt en het Mazelenvirus. Het bleek, dat wanneer een hond gevaccineerd werd met een mazelenvaccin, het dier antistoffen ging maken, die het dier tevens beschermden tegen het hondenziektevirus. Het grote voordeel hiervan is, dat de in de pup aanwezige antistoffen van de moeder niet in staat zijn om het mazelenvaccin te neutraliseren. Dat maakt het mogelijk om een pup al op de jonge leeftijd van zes weken te vaccineren en daarmee tijdelijk goed te beschermen tegen Hondenziekte. Een aantal weken later dient de pup wederom te worden ingeënt met een onschadelijk gemaakt hondenziektevirus om zodoende weerstand te verkrijgen. Bij een volwassen hond verdient het aanbeveling om deze vaccinatie jaarlijks te herhalen.

Parvovirus Diaree

De uiterst besmettelijke virusziekte heeft aan het eind van de zeventiger jaren een massale en vernietigende uitbraak gehad, terwijl de ziekte voor die tijd eigenlijk niet bekend was. Het virus wordt meestal verspreid via de uitwerpselen van een besmette hond. Ook buiten het lichaam van de zieke hond is het virus nog lang besmettelijk. Dat maakt het heel moeilijk om besmetting te voorkomen. De meest voorkomende symptomen van de ziekte zijn heftig braken en bloederige diaree. Daarnaast tist het virus het afweersysteem van de hond aan; waardoor de gevoeligheid voor andere ziekteverwekkers veel groter wordt. Soms heeft een hond het virus bij zich zonder ziek te zijn (drager), terwijl andere dieren na een besmetting heftig ziek worden en overlijden.

Kennelhoest

(Infectieuze Tracheobronchitis) Kennelhoest is een aandoening die veroorzaakt kan worden door een aantal virussen en bacteriën. De ziekte dankt zijn naam aan het feit, dat vooral honden die in de stressituatie van een kennel zitten, waarbij veel honden vlak bij elkaar zitten en er voortdurend geblaf wordt, de ziekte oplopen. Het meest opvallende symptoom van de ziekte is het voortdurend hoesten luidruchtig de keel schrapen en soms zelfs slijm opgeven. Kennelhoest wordt voornamelijk veroorzaakt door een infectie met het Parainfluenzavirus het Adenovirus type 2 of de bacterie Bordetella Bronchoseptica. Het Parainfluenzavirus is zeer besmettelijk en veroorzaakt ontstekingen en kleine bloedinkjes op het slijmvlies van de luchtwegen. Het Adenovirus type 2 lijkt in werking sterk op het Parainfluenzavirus en geeft ook ontstekingen in het longweefsel waardoor vrij makkelijk een bacteriële longontsteking zou kunnen ontstaan. Bordetella Bronchoseptica is één van de bacteriën, die vaak gevonden wordt bij kennelhoest, dan wel als secundaire infectie, dan wel als verwekker van de ziekte.

Preventie van Kennelhoest

Bescherming tegen de hierboven genoemde virussen is in ieder geval goed mogelijk door middel van een jaarlijkse vaccinatie. Waarmee echter zeker niet bereikt wordt, dat de betreffende hond absoluut niet meer verkouden kan worden. Helaas zijn er veel meer factoren, die een rol kunnen spelen bij het oplopen van een keelontsteking of verkoudheid (kennelhoest)

Besmettelijke Leverziekte Hepatitis

Contagiosa Canis Hepatitis is een besmettelijke virusziekte, die vooral verspreid wordt via de urine van geëffectueerde honden.

De symptomen variëren van lichte koorts tot een ernstige leverontsteking, waarbij het dier hoge koorts heeft, niets eet en uiteindelijk dood gaat. Soms kunnen de symptomen van besmettelijke leverziekte lijken op die van de Hondenziekte. Vooral bij jonge honden kan de ziekte zeer plotseling de dood veroorzaken.

Preventie van Besmettelijke leverziekte

Hepatitis Contagiosa Canis wordt veroorzaakt door een Adenovirus type 1. Uit veiligheidsoverwegingen wordt voor het bewerkstelligen van een goede weerstand tegen deze ziekte gebruik gemaakt van Adenovirus type 2. Dat gemodificeerde virus geeft naast een goede weerstand tegen luchtweginfecties ook een goede en veilige weerstand tegen besmettelijke leverziekte.

Leptospirosis (o.a. de Ziekte van Weil)

Leptospirose is een verzamelnaam van ziekten; die veroorzaakt worden door leptospiren. Leptospiren zijn beweeglijke bacteriën, die in staat zijn om via wondjes van het slijmvlies van neus of mondholte en zelfs via de huid in het lichaam binnen te dringen. Een van die leptospirose is de Ziekte van Weil. Deze ziekte komt voor bij zowel mensen als dieren (honden en ratten bijv.) De belangrijkste infectiebron is water, dat besmet is geraakt met urine van dieren die geïnfecteerd zijn. Leptospiren kunnen soms gedurende maanden of zelfs jaren worden uitgescheiden door dieren, waarbij de infectie sluimerend in de nieren aanwezig blijft.

Preventie van Leptospirosis

Voor informatie over de preventie van Leptospirosis wendt u zich tot uw dierenarts vooral honden die tijdens de zomer maanden zwemmen en op een andere wijze worden blootgesteld aan oppervlakte water behoren tot de risico groep.

Dit verhaal is niet bedoeld om u angst aan te jagen, Wel wordt het u hopelijk duidelijk dat het advies om uw hond te laten vaccineren niet uit de duim is gezogen. Helaas komt het nog te vaak voor dat door vergeetachtigheid of gemakzucht van de baas de hond voortijdig komt te overlijden. Gelukkig hebben de meeste dierenartsen een oproepsysteem waarmee wordt voorkomen dat een hond zijn enting mist.

Heupdysplasie

Wat is Heupdysplasie?

Heupdysplasie (HD) is een veel omvattend woord voor bot afwijking bij het heupgewricht. Afwijkingen aan de heupkom, de kop van het dijbeen, botwoekering of de stand van het bot, alles valt onder de heupdysplasie. Het komt bij vele soorten honden voor, vooral de grotere, en dus jammer genoeg ook bij onze Witte Herder. HD, komt voor in verschillende gradaties: negatief (A) overgangsvorm B en C en D en E HD negatief is perfect de kom van de heup en de kop van het dijbeen hebben de perfecte vorm en sluiten uitstekend aan. Er is geen bot opbouw en de stand van het bot voldoet aan de norm. HD B is eigenlijk ook perfect. Er is een afwijking geconstateerd dus men kan niet spreken van HD negatief. De afwijking is echter zo minimaal dat de hond er nimmer last van zal krijgen en ook voor erfelijke overdracht is totaal geen angst. HD A en HD B worden door ons geaccepteerd als fokwaardig,

De derde vorm is HD C. Nog steeds is de afwijking minimaal en ook hier is het zeer onwaarschijnlijk dat de hond er ooit last van zal krijgen, Maar voor ons ligt hier echter de grens voor wat betreft het fokken.

Vanaf de vierde vorm, HD D begint het kwalijker (doch niet hopeloos te worden. Bij deze vorm neemt de kans dat de hond last zal krijgen van de afwijking, serieuzere vormen aan. Wel zijn er tegenwoordig nogal wat technieken die het ergste kunnen voorkomen, maar deze werken alleen bij een vroege diagnose.

Bij de laatste vorm HD E spreekt men over zware tot zeer zware HD. Dit is bijna altijd zeer ernstige gevallen, waarbij een operatie als laatste redmiddel kan worden gebruikt, maar niet altijd mogelijk zal blijken. Wederom is een vroegtijdige diagnose van essentieel belang.

Hoe ontstaat HD?

Heupdysplasie kan op verschillende manieren ontstaan. Allereerst de simpelste: **een ongeval**. Vooral een jonge hond is hier gevoelig voor. Het skelet bestaat voor het grootste gedeelte uit kraakbeen. Dit is lekker flexibel dus het kan wel een stootje hebben. Wanneer het echter een harde klap is, kan er een beschadiging ontstaan. Normaal zal kraakbeen spoedig genezen en merkt men er niets meer van. In sommige gevallen echter zijn de kwetsuren te ernstig. Of de hond neemt niet voldoende rust om goed te genezen. Mogelijk merkt u er in eerste instantie niets van maar op latere leeftijd kan de hond er toch nog last van krijgen. Ten tweede de meest voorkomende. De hond is **véél te zwaar**. Zoals reeds gezegd bestaat het skelet van een pup uit veel kraakbeen. Wanneer een pup te zwaar is kan dit leiden tot vervorming van dit kraakbeen omdat dit er niet op is gebouwd om deze zware last te tillen. Dit is een van de meest voorkomende oorzaken van heupdysplasie.

De derde oorzaak is de **voeding**. Wij mensen hebben voor een gezond leven een goed uitgebalanceerde voeding nodig. Dit geldt ook voor de hond. Wanneer ons puppy niet zijn voedingsstoffen in de juiste verhouding binnen krijgt bestaat er kans op groeistoornissen en andere afwijkingen. Voor de opbouw van de botten is er uiteraard calcium nodig. Maar deze calcium zal wel in de juiste verhouding met fosfor en andere mineralen in het voer moeten voorkomen. Is de verhouding niet goed dan kan het middel erger zijn de kwaal. Veel dieren speciaal zaken en soms zelfs dierenartsen adviseren helaas nog steeds om bij het voedsel van de pup een kalk preparaat toe te voegen. Dit is één van de oorzaken van zowel **heup-als elleboogdysplasie, roeipijnen en Wobbler** (nekwervelproblemen).

Ten slotte de erfelijkheidfactor.

Hoewel het nooit echt is bezen is ook uw fokker ervan overtuigd dat erfelijkheid een factor is in de oorzaken van heupdysplasie. Om deze reden fokken wij dus alleen met HD A en B

U zult begrijpen dat wanneer er op een leeftijd van 1 tot 1½ jaar heupdysplasie geconstateerd wordt de oorzaak of oorzaken moeilijk te achterhalen zijn. En voor die tijd röntgenen geeft lang niet altijd een juist beeld omdat het skelet dan nog volledig in ontwikkeling is. Toch is dit aan te bevelen omdat hierdoor een vroegtijdige diagnose gesteld kan worden.

Overigens zijn er nog genoeg mogelijkheden voor honden met HD (afhankelijk van de vorm) Uw dierenarts of fokker kan u hierover informeren.

Uiteraard blijft voorkomen altijd beter dan genezen, daarom hier nog wat richtlijnen:

Koop alleen een hond bij een goede fokker, die het dus uit liefde doet en niet uit winstbelang, een goede fokker heeft richtlijnen voor wat betreft de Heupdysplasie.

Een goeie haan die is niet Vet! Dit geldt ook voor een hond. **Een te zware pup heeft een sterk verhoogde kans op HD.** En andere kwalen. Een goede methode om te voorkomen dat uw pup dik wordt is hem buiten zijn normale maaltijden niets toe te stoppen dit voorkomt ook het zgn bedelen.

Laat een puppy **nooit te wild en te lang spelen.** Een mensenbaby loopt ook geen marathon, dus een puppy kan dat ook niet. Een richtlijn: Voor elke levensmaand dat het puppy oud is vijf minuten per wandeling maximaal. Dus een pup van 2 maanden mag 10 per wandeling een pup van 3 maanden 15 minuten etc. **Rust is ook zeer belangrijk.**

Trappen lopen is zéér slecht voor de heupen van een pup, wilt u het hem toch leren doe dit dan één of twee keer op jonge leeftijd en daarna alleen wanneer het echt niet anders kan. Tillen heeft de voorkeur.

Geef voeding die bij de hond past. Voor elke leeftijdscategorie is er wel een voersoort. Vooral voor een pup in ontwikkeling is het juiste voer van belang. De puppy brokken, junior brokken etc. zijn er niet voor niets. Let goed op de verpakking: als er **volledig voer op staat hoeft en mag u er niets aan toe voegen.**

Overigens is er een eenvoudige methode om te controleren of uw hond te dik is : Plaats uw handen opzij van de ribbenkast van de hond en maak met een lichte druk een heen en weer gaande beweging; u moet de ribben kunnen voelen, zo niet dan is de hond te dik. Indien u twijfelt zullen wij u graag van dienst zijn of vraag het uw dierenarts.

Houdt u aan het voedingsadvies van uw fokker, dit is tot stand gekomen na overleg met diverse deskundige en is niet zomaar uit de lucht komen vallen.

Ook de **Algemene conditie** van de hond is van belang voor zijn ontwikkeling. Een goed gespierde hond zal mogelijk minder snel last krijgen van HD en aanverwante ziektes. Om een goede bespiering te krijgen zal de hond net als de mens, moeten bewegen. Maar dit geldt ook andersom. Een te zware jonge hond heeft een sterk verhoogde kans op HD problemen.

Reeds op jonge leeftijd kan men met zwemmen beginnen echter niet voordat de hond is ingeënt tegen de ziekte van Weil.

Vanaf de tiende maand kan men rustig beginnen met fietsen. Vaak ziet men mensen fietsen met een vrolijk galopperende hond naast zich. Dit is dus domweg zinloos en zelfs **slecht** voor de hond. Een rustige draf, niets meer en niets minder en rustig aan opbouwen. Uiteraard kijkt u naar de hond, deze geeft zelf aan wanneer hij moe wordt en stop dan ook. De eerste keren zal een kilometer mogelijk al teveel blijken, wees vooral voorzichtig!!!! Indien u nog vragen heeft over dit onderwerp, neem dan gerust contact met ons op, we staan u graag te woord.

Voeding - en verzorgingsadviesjes

Een goed voedingsadvies geven is bepaald niet eenvoudig, Immers, indien men wil adviseren zal men eerst zichzelf met betreffende materie vertrouwd moeten maken. In dit traject komt men vanzelf tot de conclusie dat het niet mogelijk is om een goed algemeen voedingsadvies te geven. Honden zijn teveel een individu om ze als een groep te benaderen voor wat betreft de voeding. Er zijn tal van diverse voedsel soorten te koop in de supermarkt of in de dierenspeciaalzaak. Deze voeders kan je op verschillende manieren groeperen, Brokken, diners, blikvoer of ingevroren vers-vlees-voer, Maar er is ook puppy, junior, "normaal" of senior. Dit wordt nog eens gemaakt door een flink aantal verschillende voedingfabrikanten. Vind hier maar eens het beste voor uw hond uit. Deze voeders gaan wel uit van de gemiddelde hond, waardoor ze dus meestal wel gelijk hebben maar te vaak ook ongelijk.

Er zijn een aantal parameters die uw fokker gebruikt in zijn voedingsadvies. Allereerst zijn eigen ervaring en die van collega fokkers. Wij hebben ondertussen al flink wat soorten diervoeder uitgeprobeerd. Aan de hand hiervan maken we dan ook onmiddellijk een eerste rigoureuze schifting. De diners en het blikvoer gaan eruit. Simpel omdat dit niet goed is voor zijn gebit. En die reclame onzin die u op televisie ziet? Allemaal flauwekul. Warm water bij zijn eten omdat hij/zij dat zo lekker vindt?

Een hond heeft geen smaakpapillen zoals een mens. Een hond ruikt aan zijn eten en als hij het lekker vindt ruiken eet hij het op.

Op zich is er op vers ingevroren vlees niet veel aan te merken. Alleen is de exacte samenstelling heel moeilijk te controleren. Verder in dit verhaal komen wij hier nog op terug.

Wat er over blijft zijn de gewone brokken. Ook hierin vindt u tal van aanbieders in diverse kwaliteits-en prijssklassen. Voor een volwassen hond is het gewoon een kwestie van uitproberen wat er nu het beste bij hem past. Dit hoeft echt niet het duurste te zijn. Al doende zal u er achter komen dat elk voer zijn eigen uitwerking op de hond zal hebben. Zo zijn er voeders met een flink gehalte aan caroteen. Dit is een stof die men ook gebruikt om kanaries op kleur te brengen. En net als een kanarie kan ook een witte herder hiervan verkleuren.

Teveel aan koper heeft hetzelfde effect. Maar ook winderigheid, stinken uit de bek, slechte huid of vacht conditie en noem maar op, het kan allemaal komen doordat het voer en de hond elkaar niet goed liggen.

Wij geven onze honden Happy-dog daar is uw pup ook de eerste weken mee groot geworden, we hebben daar goede ervaringen mee, het is vrij van kleur stoffen, wat voor onze witte natuurlijk heel belangrijk is, Wilt u meer over dit voer weten vraag het ons.

Voor een pup is vooral een regelmaat van belang. Het voedsel moet bijvoorbeeld in gelijke porties over de dag verdeeld worden. Ook is het plotseling of veelvuldig verwisselen van voer sterk af te raden. Wanneer een pup z'n darmjes overstuur raken van n' bepaald soort voer doordat de baas teveel of te grote porties geeft of te abrupt overstapt op een ander soort of merk, kan er voedsel allergie ontstaan. Dit komt omdat de natuur zich altijd probeert te wapenen tegen de veroorzaker van de verstoring. Op deze manier kan zelfs het meest perfecte voer een groot probleem veroorzaken. Wees dus voorzichtig.

Praatje Poep

Mocht er toch onverhoopt een darmstoornis optreden in de vorm van diaree, moeten we om te beginnen niet in paniek raken. In de meeste gevallen is diaree een natuurlijke reactie op een verstoring in het darmstelsel. Met Andre woorden. Het lichaam wil iets zo snel mogelijk kwijt. Als start maken we een onderscheid in types diaree. We kennen de dunne poep en de z.g. spuitpoep. Bij dunne poep hoeven we ons niet direct zorgen te maken. Het kan veroorzaakt worden doordat de pup iets van de straat heeft gegeten of bijvoorbeeld door dat hij uit de kattenbak heeft gegeten. Simpel door het voedsel iets aan te passen naar kleinere porties ontziet men de gevoelige darmpjes en vaak is het probleem dan snel over, Een beetje rijst / rijstewater of volle yoghurt op (kamertemperatuur) helpt ook, Spuitpoep kan duiden op een ernstiger probleem, vooral als er koorts bij optreedt neemt u contact op met uw dierenarts. Is er geen sprake van koorts dan kan men om te beginnen het dier voor een dag laten vasten. Dus ook geen kauwkluiven Water mag uiteraard wel. Op deze manier komen de darmen tot rust. Zelig? Best wel. Maar met Diaree maken zachte heelmeeester letterlijk stinkende wonden. Een klein puppy is zo uitgedroogd als de diaree te lang duurt. Dan is het beter om even een dagje doortastend op te treden.

Inentten

Uw nieuwe aanwinst is bij ons ingeënt en ontwormd. Dit betekent niet dat u daar geen zorgen aan heeft. Uw puppy heeft deze entingen drie maal nodig. Bij 6 weken (deze heeft hij of zij dus al bij ons gehad) Bij 9 weken, en bij 12 weken. Daarna is hij/zij pas volledig ingeënt en voldoende beschermd tegen de grote boze wereld. Voor een volwassen hond geldt dat hij eenmaal per jaar een herhalingsenting moet hebben.

Ontwormen

Ook het ontwormen moet vooral bij een jonge hond regelmatig herhaald worden. Overtuigd u ervan dat u een breedspectrum wormen middel gebruikt, Er zijn diverse typen ontwormingsmiddelen in de handel. Vooral bij hardnekkige wormen kan een ander middel uitkomst brengen. Uit de praktijk is gebleken dat een Witte Herder slecht reageert op Vitaminth. Ze kunnen hier diaree van krijgen. Goede alternatieven zijn Banminth of Drontal dat laatste zijn wij persoonlijk voorstanders van

Vlooiemiddelen

Een puppy kan heel gemakkelijk vlooiën oplopen voor zo'n jong dier is er eigenlijk maar een afdoende vlooiën bestrijdingsmiddel de handel Frontline

Dit is een spray in een pompfles dat ook geschikt is voor pups en kittens. Voor de wat oudere hond gebruikt uw fokker de vlooiën pil: En dit naar volle tevredenheid. Eventueel gebruik u ter ondersteuning Frontline. Dit is ook geschikt voor de volwassen hond en heeft een lange werking. Houdt er rekening mee dat vlooiën wormen over brengen. Mocht uw huisdier onverhoopt een groot vlooiën probleem hebben hoort bij de bestrijding ook een wormen kuurtje.

Koorts

Indien u twijfelt of uw huisdier gezond is kunt u zijn koorts opnemen. Dit gebeurt niet onder de arm of in de mond maar jawel.... Rectaal...38 graden is de normale lichaamstemperatuur. We spreken bij een hond eigenlijk pas van koorts boven de 39 graden. Indien uw hond koorts heeft is het verstandig zo spoedig mogelijk contact op te nemen met uw dierenarts.

Vacht onderhoud

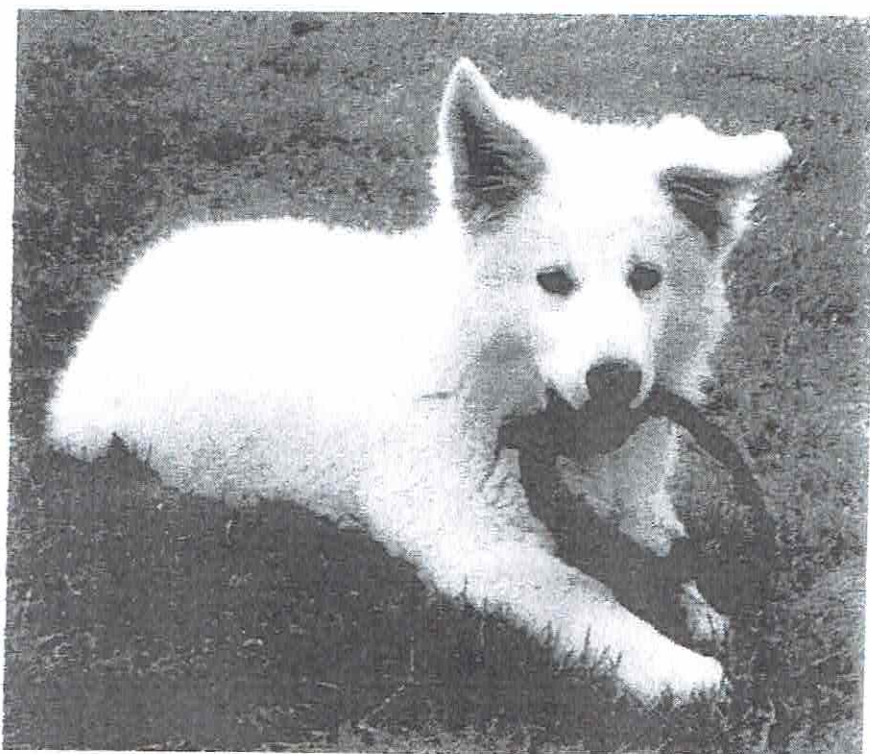
De vacht van een herder is vrij gemakkelijk te onderhouden. Wassen is zelfs bij een witte herder bijna nooit nodig. Mocht u toch uw hond in bad willen stoppen gebruik dan speciale honden shampoo. De mensen shampoo is absoluut niet geschikt en kan huidproblemen veroorzaken. Overigens kunt uw hond ook zonder shampoo wassen. Voor het borstelen kunt u het beste gebruik maken van een zachte pennenborstel en een stevige harde kam voor het verwijderen van eventuele klitten.

Oren!

Oren zijn om mee te horen. Maar bij een hond zit daar meer aan vast. Vooral een rashond. Een witte herder heeft staande oren. En officieel is een witte herder met oren dus geen witte herder. Dit mag raar klinken, maar als het aar de heren keurmeesters ligt zal het bij een aankeuring wel zo verlopen. Sterker nog; zo is het dus al eens verlopen. En dit natuurlijk tot grote teleurstelling van de baas. Het is (bijna altijd te voorkomen, echt waar.

Als een pup geboren wordt heeft hij of zij hangende oortjes. En naar mate hij of zij zich verder ontwikkeld gaan deze oortjes staan. Soms gebeurt dit al bij een week of zes, maar meestal is dit later. Als een pup 3 maanden is moeten er tekenen zijn van oortjes die zich oprichten. Vooral als hij of zij attent is op iets of iemand.

Maar soms gebeurt er ook niets, en blijft uw pup op een witte Sint Bernard lijken. Dit is ook leuk, maar u heeft een Witte Herder gekocht. Ook gebeurt het dat de oren lijken te gaan staan maar na verloop van tijd zakken ze als een plumpudding weer in elkaar. U kunt natuurlijk een afwachtende houding aannemen, maar u kunt ook de natuur een handje helpen. Door veel aan de oren te friemelen en frommelen bent u mogelijk spelenderwijs bezig het probleem op te lossen. Vaak is dit al afdoende.

Natuurlijk doet u met dat Frommelen niets anders dan masseren. Dus als frommelen niet naar verloop van tijd resultaat oplevert, zou u over kunnen gaan op echte gerichte massage. Hiervoor moet u de drukpunten zien te vinden waarmee u de spieren van de oren stimuleert. Deze vindt u bij de achterkant van de oren zo ongeveer bij de aanhechting. Al doende zult u moeten uitproberen of u het goede plekje te pakken heeft. Normaal gesproken is 2 x 10 minuten per dag voldoende.

Als dit nog niet werkt bestaat er nog de mogelijkheid om de oren in te tapen. Met bijvoorbeeld Leukoplast kunt u de oren dusdanig inpakken dat ze gaan staan. Door de oren aan elkaar te verbinden worden ze gedwongen om te blijven staan. Het is echt een achterlijk gezicht maar de hond heeft er geen last van en het werkt wel.

Begrijp goed dat normaal gesproken de oren van een herder echt wel gaan staan. Een klein beetje helpen kan nooit kwaad, maar slechts een enkeling komt in een situatie als hierboven terecht. Ook kan een hond bijvoorbeeld als hij aan het kiezen wisselen is een tijdelijke, oren terugval vertonen. Het heeft geen zin om u hierover zorgen te maken. Meestal komt het vanzelf wel goed. Maar als het niet goed komt weet u wat u kunt doen.

De tien Geboden

Bij het opvoeden van uw hond hoort een consequente opvoeding, het zijn net kinderen. Om u te helpen de regels goed op een rijtje te zetten volgen hier tien gouden huisregels die voor elke hond zouden moeten gelden. Mocht u beslissen deze regels niet toe te passen moet u er rekening mee houden dat er een moment zal komen dat uw hond een truc uit zal halen die u, en de mensen in uw omgeving, niet echt op prijs zullen stellen.

1. De hond mag niet op de bank of op bed.

Honden horen de laagste positie in te nemen behalve figuurlijk geldt dit ook letterlijk. Een hond op schoot heeft een hogere positie. Geef hem een mand, of een kussen en maak daar een lekkere plek van heeft hier genoeg aan. Mag hij wel op de bank of op bed, dan mag dat natuurlijk ook als hij in de modder heeft liggen rollen. U kunt hem er wel met een commando van af sturen, maar u mag hem er beslist niet voor straffen.

2. De hond mag niet bedelen.

Eigenlijk geven honden, als ze bedelen, ons commando's "Baas, geef me de helft van je gebakje" Ook al krijgt hij dan vaak niet de helft, toch blijft er vaak wel een paar kruimels voor hem over en hebben we zijn commando opgevolgd. Dit hoort niet en als hij het wel mag, mag hij het ook bij de visite in een keurig colbert of een mantelpakje.

3. De hond mag niet trekken aan de lijn.

De baas bepaalt waar naartoe gegaan wordt en niet de hond. Een goede ondergeschikte hond volgt de baas in plaats van dat hij de richting bepaalt. Kent de hond de weg, Omdat u vaak dezelfde route loopt, dan hoort hij nog niet te trekken, want de baas bepaalt ook de snelheid van het wandelen. Moet hij altijd eerst zitten voor hij mag overteken, dan moet dat ook gebeuren als u het voetgangerslicht al ziet knipperen en u op het puntstaat de bus te missen. Dan wacht u maar op de volgende. Dat is pas consequent zijn.

4. De hond mag bij Trekspelletjes niet winnen.

Veel honden vinden het heerlijk om met de baas te spelen. Dat vinden de meeste bazen ook. Voor een hond zit hier echter ook nog een serieuze component in. Hij meet zijn krachten ten opzichte van de baas en probeert hogerop te komen. En dat mag natuurlijk nooit. Daarom hoort een baas een spel te beginnen en te eindigen.

5. De hond moet commando's in één keer opvolgen (zo niet dan helpen)

Sommige bazen roepen hun hond wel 20 keer voor hij eindelijk komt. En dan zijn ze nog boos ook. Straffen ze de hond op dat moment, dan straffen ze hem voor het komen en komt hij de volgende keer helemaal niet meer. Eigenlijk hebben deze bazen hun hond zelf geleerd dat hij niet één keer hoeft te komen. Want ze geven zelf veel meer keren het commando. Hiermee leert de hond dus dat hij niet direct hoeft te luisteren. En dat geldt ook voor het zitten; het blijven, het liggen enz enz

6. Kleine kinderen mogen nooit zonder toezicht bij de hond gelaten worden.

Honden en kleine kinderen communiceren anders. Kinderen zijn op ontdekkingsreis en proberen ook bij de hond of de oren goed vastzitten, hoe diep ze met hun vingertjes in de neus van de hond kunnen komen en of ze de oogjes van de hond aan hun knikker verzameling kunnen toevoegen. En als de hond dan bijt kunt u dat alleen uzelf kwalijk nemen, want als een hond bijt heeft dat gelijk verstrekken gevolgen, omdat het gezichtje van een kind vaak op oog hoogte is van een hond.

7. De hond mag niet tegen mensen opspringen.

Een heel klein puppy dat tegen mensen opspringt is vaak heel vertederend. Zo'n lobbies van 40 kilo die dit doet is een onopgevoede rothond. Al eerder is vermeld dat honden de laagste positie in horen te nemen. Dat betekent dus met vier poten op de grond. Ook uw kleine pupje. Ga als u wilt knuffelen dan liever zelf door de knieën.

8. De hond mag niet achter trimmers of fietsers aanjagen.

Honden hebben allemaal een jachtinstinct en rennen graag achter zich snel van hen verwijderende voorwerpen of mensen aan. Ook fietsers of trimmers. Leer hem een bal te apporteren en laat dat de prooi zijn die hij mag vangen. Als hij de prooi dan terug komt brengen ruilt u deze voor een snoepje. Heel natuurlijk wordt dan de buit gedeeld. En de hond ontwikkelt geen interesse voor fietsers en trimmers.

9. De hond mag zijn behoefte alleen doen op een vastgestelde plaats.

Honden hebben al zo een slecht imago. Als u hem in huis zindelijk kan krijgen, kunt u dit buiten ook. Leer hem dat hij zijn behoefte maar op een paar plaatsen mag doen. Pas al hij wat gedaan heeft gaat u naar het speelveld. Nadat u zich natuurlijk ervan heeft verzekerd dat het een overlast veroorzaakt of nadat u het heeft opgeruimd.

10. Geniet van uw hond.

Ga met uw hond op cursus, ga ermee naar het strand, het bos en het park. Wat kan het u schelen als het een keer regent. U heeft toch handdoeken. Onderneem van alle met hem en ga bij een hondensportvereniging kijken wat u allemaal met honden kunt doen. Ook in uw hond zit veel meer dan u denkt. Zorg dat u die hond waard wordt.

Werken voor je eten

Bezig zijn

Veel honden brengen hun dag door met wachten op de volgende maaltijd of een wandeling. Maar het voedsel is gewoonlijk in enkele seconden naar binnen gewerkt. De kant en klare maaltijden die we hen geven zorgen er tevens voor dat we bij onze honden onbewust een van primaire activiteiten hebben weggenomen: jagen en zoeken naar voedsel. Daar kunnen we nu verandering in brengen met de Buster-Cube, een kubus die werd uitgedacht door de Deen Kurt Lind Jorgensen, die jarenlange ervaring heeft in het werken met honden en de behandeling van probleemgedrag. Door deze kubus moet de hond weer werken om aan zijn eten te komen en daar mee kan hij, afhankelijk van de ingestelde moeilijkheidsgraad, soms urenlang bezig zijn.

Bewegingen

In plaats van de voerbak van de hond te vullen, doet u nu zijn portie droogvoerkorrels in de opening van de kubus. De buster-Cube is verdeeld in verschillende compartimenten die wat brokjes doorlaten als de hond de kubus omgooit. De hond ruikt zijn voer en dat stimuleert hem om deze bewegingen te maken, waarna er af en toe een paar korrels uit de kubus vallen. Hoe kleiner de korrels zijn, hoe langer de hond hiermee bezig is en hoe meer hij er moet opeten om zich voldaan te voelen. Hij zal dan deze te meer energie en vindingrijkheid moeten gebruiken om de brokjes uit de kubus te halen. Echter ook de eigenaar kan de snelheid waarmee de korrels uit de kubus vallen instellen door de centrale cilinder te draaien. Het beste is met grove instelling te beginnen, zodat er makkelijk korrels uitkomen als de hond de kubus beweegt. Normaal gesproken zal de hond zolang met het spel doorgaan, tot het laatste korreltje van zijn voer eruit is gevallen.

Actief Houden

Van nature zal een hond zijn tanden gebruiken om eetbare zaken te openen. Het is daarom goed de eerste paar keren het spel te begeleiden, zodat u kunt ingrijpen als de hond al te fel in de kubus bijt. Na een aantal pogingen zal hij merken dat hij sneller tot zijn voer komt door de kubus met zijn neus of poten om te gooien, dan door er in te bijten.

Tijdens een aantal test bleek dat sommige honden niet doorspeelden tot de laatste korrel eruit was maar vermoeid raakten en even gingen slapen. Maar zodra ze wakker werden ging het spel weer verder. Het speelvoorwerp had ze behoorlijk opgewonden gemaakt, en dat is ook de bedoeling. Aangezien het spelen en bewegen van de Buster-Cube de enige manier was om aan hun portie voedsel te komen, hield het ze actief.

Hun Spijsvertering werd beter, de honden kregen een betere conditie en vielen zelfs af. De honden speelden zo verscheidene uren van de dag. Tijd die ze anders met blaffen of vernielen van meubels zouden doorbrengen.

Draaien Maar

Voor sommige honden die hun voedsel snel opschrokken kan de Buster-Cube zorgen dat ze gedwongen worden langzamer te eten. Honden die snel grotere porties voedsel naar binnen werken, kunnen namelijk te maken krijgen met een levensbedreigende maagtorsie.

Als men echter meerdere honden bij elkaar houdt, kan het gebeuren dat een van de honden zijn "voedsel, en daar mee de kubus, tegenover de andere hond (en) verdedigt. De Buster-cube is er slechts in een maat en zowel kleine als grote honden kunnen er mee spelen. De uitdaging die van de Buster-cube uitgaat is een kwestie van handigheid en vaardigheid. Niet van kracht.

Alternatief

Een alternatief voor de kubus is de Kong. Dit is een grote rubber dop waar men wat vers vlees in kan doen. Ook met dit apparaat vraagt men van de hond actief gedrag om aan zijn eten te komen. De Kong is gemaakt van hard rubber en bestaat er in verschillende maten.

Liefde voor een hond.....is
Liefde voor een hond is
Net als de zon, ze schijnt, maar eens gaat ze onder
Liefde voor een hond is
Net als gras ze groeit en verdort dan weer
Liefde voor een hond is
Net als een kaars, ze brandt, en dooft dan weer
Liefde voor een hond is
Als het heelal, ze bestaat, maar.....blijft bestaan

Liefde voor een hond is
Houden van
Denken aan
Zorgen voor
Vertrouwen op
Samen wandelen gaan

Hier in deze harde wereld vol ellende en
verdriet vertrouw je soms je vrienden niet
Maar een hond kan je in zijn bestaan vertrouwen
Hij geeft je vreugd liefde en plezier
Zijn liefde voor u zal je nooit berouwen
Daarom heb ik zoveel liefde voor mijn. Dier

